

[Glistrup]

merhuskommunerne, som nok gerne vil have grundskatter og ejendomsskatter for sommerhusområdet, men i og for sig ikke så gerne vil have, at de pågældende mennesker kommer derud og bor og eventuelt influerer på flertallet ved næste kommunalbestyrelsesvalg.

Men man må skam også se på den kommune, hvor folk er nødt til at opretholde en bolig som dækkadresse, for det er jo det, som den nugældende lovgivning eller den af hr. Arne Melchior ønskede lovgivning faktisk medfører. I de kommuner, der ikke vil give dispensation, må man bevare sin lejlighed inde i København, Århus, eller hvor man har sin angivelige adresse, og så hindrer man kommunalbestyrelserne i København og Århus i at have tilstrækkelig boligmasse. Det er jo i tusindvis af boliger, der står tomme i de store byer på grund af denne fjollede regel, og andre familier kan ikke komme til at bo der.

Selv om man gik over til at se på sagen fra kommunernes bekvemmelighedssynspunkter, som hr. Arne Melchior gjorde sig til talsmand for, burde man tage alle 275 danske kommuner med i betragtning, og så vil resultatet nok blive et, der falder godt sammen med det, Fremskridtspartiet ønsker, nemlig frihed for det enkelte menneske og den enkelte familie.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg kan stort set godkende hr. Glistrups analyse af min såkaldte analyse.

Hr. Glistrup vil drive individualiteten så vidt, at han de facto siger: Jeg gør, hvad der passer mig, jeg tager ikke hensyn til samfundet – her kaldet kommunen.

Kommunen er jo ikke sådan en grå størrelse. Den er jo de mennesker, der bor i det pågældende område, og som i givet fald må betale til udgifter for borgere, der vælger at have to boliger og bo i et sommerhus til helårsbrug. Det er klart, at det får konsekvenser for medmennesker, for naboer og genboer, for kommunens øvrige borgere og familier. Og dér skiller det nok – og det er bare for at bekræfte dette – at hr. Glistrup står i et egoistparti. Visse takter i partiet har været noget mere moderate i den senere tid, men her kommer det altså trefoldigt, foreløbig fra tre talere, frem, at »jeg gør, som det passer mig, og så kan samfundet ellers gøre lige, hvad det vil, jeg er stjerneleglad«. Sådan kan

man opføre sig som eremit på en øde ø, men det duer altså ikke, når man er et socialt individ i et samfund.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Den sidste analyse har hr. Arne Melchior 100 pct. uret i.

Det, som er problemet, er ikke, at man eventuelt skal have skolegang i en anden kommune, eller at man eventuelt skal have social bistand fra en anden kommune, for det har ikke noget med egoistsamfundsudnyttelse eller noget andet at gøre. Hvis børnene ikke skal gå i skole i f.eks. Københavns Kommune, men i stedet i Sydfalster Kommune, for nu at tage en praktisk ting, så kan Folketinget ikke sige: Vi vil hellere have nogle flere skolebørn i København end i Sydfalster Kommune.

Eller hvis der bliver tale om social bistand og de pågældende erklærer, at de hellere vil bo nede ved Marielyst også om vinteren i det hus, som de lovligt ejer – det her har også noget at gøre med ejendomsretten, som vores partier vist ellers er så nogenlunde enige om – så skal kommunerne eller Folketinget ikke dirigere folk rundt, som om vi befandt os i Stalinsrusland, og sige: »I skal bo og høre til i Københavns Kommune, for det bestemmer vi«, uanset at de selv får mere ud af det ved at bo i Sydfalster Kommune.

Så derfor holder hr. Arne Melchiors analyse i anden omgang overhovedet ikke.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Det er selvfølgelig dristigt at blande sig i den diskussion, som Fremskridtspartiet åbenbart har gjort til sin mærkesag i år; det siger måske også en smule om Fremskridtspartiet.

Men jeg skal lige komme med et par konkrete oplysninger. Det er rent faktisk sådan, at kommunerne i dag kan dispensere fra forbudet mod helårsbeboelse. Skal der ændres på det, kræver det lovændring.

Skal vi lave en lovændring, kræver det en meget grundig gennearbejdning, for som hr. Behnke var inde på, er der en række samspilsproblemer med sociallovgivningen osv. Det er baggrunden for, at vi har sagt, at vi har nogle intentioner om det her, men at vi er nødt til at arbejde med den konkrete lovgivning, sådan at der ikke bliver tale om lovjaskeri – noget, som